

[Justitsministeren]

Jeg har derfor bl.a. på baggrund af de tilfælde fra Sydfalster Kommune, der nævnes i spørgsmålets begrundelse, allerede henvendt mig til min tyske kollega om sagen og ligeledes anmodet Udenrigsministeriet om at rette henvendelse til de relevante myndigheder i Thailand. Formålet med disse henvendelser er at få belyst, hvilke erfaringer man har i henholdsvis Thailand og Tyskland med ægteskaber af denne art, og hvordan vi fra dansk side bedst kan bidrage til at løse eventuelle problemer.

Når jeg har modtaget svar på disse henvendelser, vil jeg – bl.a. i lyset af de tilkendegivelser, der kommer – således tage stilling til, om der er grundlag for at iværksætte nye initiativer i denne alvorlige sag.

Jeg kan i øvrigt henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 758.

Spm. nr. S 800

Til *sundhedsministeren* (4/3 94) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at ældre svage patienter får lov til at blive på sygehusene, og at de sikres en værdig død?«

Begrundelse

Ifølge B.T. den 3. marts 1994 viser rapporter fra Suså og Næstved Kommuner, at ældre mennesker dør kort tid efter, at de er udskrevet fra sygehuset. Som grund til udskrivning angives bl.a. de betalingsaftaler, der er indgået mellem amter og kommuner.

Det kan ikke være rimeligt, at ældre, meget svage – måske døende – patienter flyttes. De bør sikres mulighed for at blive på sygehusene ved, at de ikke erklæres færdigbehandlede.

Svar (10/3 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg er enig i, at bestræbelserne for at undgå færdigbehandlede patienter på sygehusene ikke må føre til, at ældre svagelige patienter ikke får den hjælp, de har behov for. Det er derfor afgørende, at det ved udskrivningen sikres, dels at den enkelte patient også er færdigbehandlet, så vedkommende kan klare sig uden for sygehuset, dels at der ved et samarbejde med kommunen er tilvejebragt de fornødne foranstaltninger i form af hjemmehjælp, hjemmesygepleje eller plejehjemsplads.

I forbindelse med Sundhedsministeriets udmeldinger om samarbejde og planlægning på sundhedsområdet er det fremhævet, at det på en lang række områder er nødvendigt med et samarbejde for at sikre borgerne en ordentlig og forsvarlig service og sikre en effektiv og kvalitetsbetonet indsats på sundhedsområdet. Det er anbefalet, at kommunerne som led i arbejdet med den kommunale redegørelse tager deres samarbejdsrelationer til amtskommuner, andre kommuner samt den lokale praksissektor op til overvejelse og drøftelse.

Det bemærkes, at det ikke vil være forkert at udskrive en uheldredeligt syg med udsigt til at dø i eget hjem, hvis patient og pårørende er indstillet på det og den fonødne bistand er tilvejebragt. Reglerne om hjælp i forbindelse med pasning af døende i hjemmet tager netop sigte på at gøre dette praktisk muligt.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg på foranledning af den senere tids debat om udskrivning af ældre fra sygehusene har bedt Sundhedsstyrelsen om en redegørelse.

Spm. nr. S 734

Til *skatteministeren* (22/2 94) af:

Fogh Rasmussen (V):

»Kan ministeren bekræfte, at privatskolerne i modsætning til folkeskolerne betaler moms af bl.a. skolebøger, samt oplyse, hvad begrundelsen er for den forskelsbehandling?«

Svar (2/3 94):

Skatteministeren (Stavad):

Jeg kan oplyse, at alt salg af bøger er omfattet af momspligten. Momsregistrerede virksomheder vil kunne medregne momsen på bøger til den fradragsberettigede købsmoms, i det omfang de indkøbte bøger anvendes til erhvervsmæssigt momspligtigt formål.

Private skoler, der driver tilsvarende undervisning som offentlige skoler, er ikke momsregistrerede, idet sådan undervisning er undtaget fra moms. De private skoler kan derfor ikke få godtgjort bogmomsen i kraft af momsfradragretten.

Offentlige skolars bogindkøb er omfattet af den momsudligningsordning, der i 1985 afløste den tidligere kommunale pålægsmoms. Ordningen medfører, at skolerne får godtgjort et beløb svarende til momsen på bøgerne.